II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 30 april 1996

waarbij het Koninkrijk Spanje wordt gelast de nodige informatie te verstrekken waaruit ondubbelzinnig blijkt dat de steun aan Ponsal in het raam van een bestaande steunregeling is verleend

(Slechts de tekst in de Spaanse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(96/562/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 5, 92 en 93,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, inzonderheid op de artikelen 61 en 62,

Overwegende hetgeen volgt:

Bij schrijven van 16 december 1994 ontving de Commissie een klacht tegen Porcelanas del Norte SAL (Ponsal). De klager beweerde dat de Regering van Navarra in 1994 Ponsal aanzienlijke steun had verleend, onder meer: een bankgarantie van 1 200 miljoen pta, een subsidie van 100 miljoen pta voor de schepping van werkgelegenheid, een subsidie van 20 % voor investeringen in vaste activa en een gedeeltelijke ontheffing van aan de Spaanse overheid verschuldigde belastingen en sociale bijdragen.

Deze steunmaatregelen waren niet bij de Commissie aangemeld, hetgeen in strijd is met de krachtens artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag op de Lid-Staten rustende verplichtingen.

Tevens verschafte de klager een exemplaar van Wet („Ley Foral") 11/1994 van 4 juli waarbij het Parlement van Navarra zijn goedkeuring hecht aan de toekenning van de bovenvermelde bankgarantie van 1 200 miljoen pta en de aankoop door Ponsal van een aan de Regering van Navarra toebehorend industrieterrein ter waarde van 600 miljoen pta met een subsidie van 20 %.

Bij schrijven van 23 januari 1995 verzocht de Commissie de Spaanse autoriteiten om informatie over de door de klager beweerde steunmaatregelen ten behoeve van Ponsal.

Bij brief van 17 maart 1995 antwoordden de Spaanse autoriteiten dat alle steun aan Ponsal was verleend in het raam van een algemene steunregeling voor de gezondmaking en het herstel van in een crisis verkerende ondernemingen, die eerder ter kennis van de Commissie was gebracht en waartegen de Commissie geen bezwaar had gemaakt en die in Wet („Ley Foral") 1/1985 van 4 maart is vervat. Volgens de Spaanse autoriteiten werd de vrijheid van de Regering van Navarra om steun uit hoofde van deze regeling te verlenen, later bij twee aanvullende wetten beperkt: Ley Foral 17/1985 van 27 september en Ley Foral 8/1988 van 26 december. In die twee wetten werden maximumbedragen voor steunverlening door de overheid vastgesteld, waarbij het Parlement zijn goedkeuring moest hechten aan in het kader van Ley Foral 1/1985 van 4 maart verleende steun. Zo schrijft Ley Foral 17/1985 van 27 september voor dat verkoop door de Regering van Navarra van onroerende goederen ter waarde van meer dan 200 miljoen pta door het Parlement van Navarra dient te worden goedgekeurd, terwijl in Ley Foral 8/1988 van 26 december is bepaald dat toekenning van een bankgarantie van meer dan 100 miljoen pta door het Parlement van Navarra dient te worden goedgekeurd.

Aangezien de steunmaatregelen ten behoeve van Ponsal de in die twee wetten vastgestelde plafonds te boven gingen, diende het Parlement zijn goedkeuring te verlenen, hetgeen bij Ley Foral 11/1994 van 4 juli gebeurde. Deze wet was dus uitsluitend bedoeld om de Regering toe te staan een bankgarantie van 1 200 miljoen pta te verstrekken en voor 480 miljoen pta aan activa te vervreemden.

De Commissie stelt dat bestaande steunmaatregelen de bijzondere maatregelen zijn die op grond van een bestaande steunregeling worden genomen en door die regeling worden bestreken. Om een bestaande steunregeling als rechtsgrond voor steunverlening te gebruiken, dient het rechtsinstrument waarbij concreet de steun wordt toegekend, uitdrukkelijk naar de bestaande steunregeling te verwijzen, zodat de steun mag worden geacht door die steunregeling te worden bestreken.

De Commissie stelt evenwel vast dat het rechtsinstrument waarbij de specifieke steun aan Ponsal is verleend, Ley Foral 11/1994 van 4 juli, slechts verwijst naar Ley Foral 17/1985 van 27 september en Ley Foral 8/1988 van 26 december, maar niet naar Ley Foral 1/1985 van 4 maart, die de algemene steunregeling behelst, welke volgens de Spaanse autoriteiten de werkelijke rechtsgrond voor de verlening van de steun is.

Bij schrijven van 31 juli 1995 verzocht de Commissie de Spaanse autoriteiten toelichting te geven bij de klaarblijkelijke tegenspraak erin bestaande dat een formeel rechtsinstrument van kracht wordt zonder dat daarin de rechtsgrond ervan wordt genoemd, in dit geval toekenning van een tweeledige steun, een bankgarantie en de vervreemding van onroerende goederen tegen een gesubsidieerde prijs bij Ley Foral 11/1994 van 4 juli, zonder uitdrukkelijk naar Ley Foral 1/1985 van 4 maart te verwijzen, die de algemene steunregeling behelst, welke de rechtsgrondslag voor de steun vormt. De Spaanse autoriteiten gaven echter aan dit verzoek geen gevolg.

Bijgevolg is het niet mogelijk om, aan de hand van de informatie waarover de Commissie thans beschikt, te concluderen dat de steun ten behoeve van Ponsal is toegekend in het raam van een voordien aan de Commissie medegedeelde steunregeling waartegen deze geen bezwaar heeft gemaakt, daar de algemene steunregeling op grond waarvan de steun volgens de Spaanse autoriteiten aan Ponsal is verleend, noch in Ley Foral 11/1994 van 4 juli noch in enig ander besluit waarover de Commissie beschikt, wordt genoemd.

Volgens het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 5 oktober 1994 in zaak C-47/91, Italgrani, is de Commissie gerechtigd een voorlopige beschikking te geven waarbij van de betrokken Lid-Staat wordt verlangd alle documenten, inlichtingen en gegevens te verschaffen die nodig zijn om te beoordelen of de betrokken steun in het raam van een bestaande steunregeling is toegekend.

Ingeval de Spaanse Regering aan de onderhavige beschikking geen gevolg zou geven en de verlangde informatie niet binnen de in artikel 1 ervan gestelde termijn zou verschaffen, zal de Commissie zich genoodzaakt zien dit geval als ad hoc-steun te beschouwen en dienovereenkomstig te handelen, namelijk de procedure van artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Het Koninkrijk Spanje verstrekt, binnen 15 werkdagen na de kennisgeving van deze beschikking, alle relevante informatie die een nadere beoordeling van de aard van de steunmaatregelen ten behoeve van Porcelanas del Norte SAL mogelijk maakt. De Spaanse Regering levert met name voldoende bewijsmateriaal, waarmee wordt bevestigd dat de bij wet („Ley Foral") 11/1994 van 4 juli aan Ponsal verleende steun is toegekend ter uitvoering van een algemene steunregeling voor de gezondmaking en het herstel van in een crisis verkerende ondernemingen, welke in Ley Foral 1/1985 van 4 maart is vervat en welke de Commissie reeds ter kennis was gebracht en waartegen zij geen bezwaar had gemaakt.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk Spanje.

Gedaan te Brussel, 30 april 1996.

Voor de Commissie

Karel VAN MIERT

Lid van de Commissie